

**Libris**.RO

Respect pentru oameni și cărți

**ION MINULESCU**

POEZII

  
**MAGIC PRINT**  
Onești, 2017

Nu sunt ce par a fi .....	5
Va fi .....	8
Romanța celor trei romane .....	11
Romanța cheii .....	14
Romanța ei .....	17
Romanța fără ecou .....	19
Romanță fără muzică (În seara când ne-om întâlni) .....	21
Romanță fără muzică (nu-i nimeni să ne vadă) .....	24
Romanța răspunsului mut .....	26
Romanța tinereții .....	30
Romanța ultimei seri .....	34
Romanța zilelor de ieri .....	37
Acuarelă .....	39
Celei care minte .....	41
Celei care pleacă .....	45
De ce-ai plecat? .....	47
Fapt divers .....	49
În cinstea celei care a plecat .....	52
Povestea mea și a lor .....	55
Romanța noului venit .....	57
Romanța noastră .....	62
Romanța celor ce se vând .....	66
Romanța celui ce s-a-ntors .....	68
Romanță fără muzică (Că ne iubim – și-o știe lumea toată...) .....	71
Romanță fără muzică (Ca s-ajung până la tine) .....	73

Romanță meschină .....	76
Romanța mortului .....	78
Romanță negativă .....	81
Romanța soarelui .....	83
Romanța ultimului sărut .....	85
Romanța pelerinului .....	88
Romanța inimii .....	90
A XI-a poruncă .....	92
La umbra crucilor de lemn .....	94
Quiproquo .....	96
În templul liniștii .....	98
Multașteptatei .....	100
Acelei care va veni .....	102
Odeletă .....	105
Trei lacrimi reci de călătoare .....	107
Celei din urmă .....	109
De vorbă cu mine însumi .....	111
Ecce homo .....	114
Prin gările cu firme-albastre .....	116
Rânduri pentru un necredincios .....	120
Cu toamna în odaie .....	122
Elegie domestică .....	124
Echinox de toamnă .....	127
Regăsire postumă .....	129
Spovedanie .....	131
Rugă pentru duminica florilor .....	133
În loc de prefață .....	135
Poveste scurtă .....	138
Rânduri pentru Anul nou .....	140
Annei .....	144

## Va fi...

**V**a fi-ntr-o noapte caldă de mai.  
 Când vei intra  
 În parcul meu,  
 Nisipul aleilor deșarte,  
 Îmbrățișând pantofii tăi albi, va tresări...  
 La revederea celei venite de departe  
 Copacii vor zâmbi...  
 Ferestrele-mi închise se vor deschide iar,  
 Și-n vasele uitate pe albe etajere,  
 Buchetele uscate de alb mărgăritar  
 Vor palpita  
 Ca-n ascultarea unui demonic Miserere!...  
 Va fi-ntr-o noapte caldă de mai.  
 Când vei veni,  
 „Olimpia” din cadru-i îți va surâde iar,  
 Ceasornicu-n perete va respira mai rar

Și mutele covoare, pe jos, vor tresări...  
 Demonul nebuniei va coborî din nou  
 Pe-albastrele sofale  
 Și albele dantele,  
 Aripa lui va stinge lumina-n candelabru,  
 Iar noi,  
 Sub ocrotirea tăcutelor perdele,  
 Postum ca și-ngropații de vii, într-un cavou,  
 Ne vom iubi-n parfumuri de brad și de  
 cinabru.

Și-apoi...  
 Va fi într-o seară poate ca și-alte seri.  
 Va fi  
 O seară de octombrie cu palpități discrete  
 De frunze,  
 De imagini,  
 De pleoape  
 Și regrete...  
 Vai!... cea din urmă seară când tu vei mai  
 veni

Va fi o aiurare de toamnă pe sfârșite,  
O aiurare-n versuri brodate pe-o batistă -  
Simbolul despărțirii...  
Și-atâta tot...

Și-apoi

Nu va mai fi nimica,  
Nu va mai fi nici soare,  
Nu va mai fi nici lună  
Nici stele căzătoare...  
Și față de noi singuri,  
Poate,  
Nu vom mai fi nici noi!...

## Romanța celor trei romanțe

Mi-am zis:

Voi scrie trei romanțe...  
Și-n trei romanțe-mi voi închide,  
Ca-n trei sicriuri de aramă, trei morți iubiți -  
Trei clipe reci -  
Ce-mi stau în suflet împietrite,  
Ca trei luceferi stinși pe veci  
Uitați în haos,  
Ca pe-o cracă de chiparos trei crisalide...

Mi-am zis apoi:

Romanța primă

Voi scri-o-n gustul florentin -

Așa cum ar fi scris-o Dante când a zărit pe  
Beatrice -

Și-n fiecare vers voi pune atâta aur, cât se  
zice

Că-ngrămădiră credincioșii  
Pe groapa primului creștin...

Pe-a doua  
Voi sculpta-o-n ritmul eroticilor lesbiene,  
Cu care-n Lesbos cântăreții și legendele  
nebune  
Sărbătoreau pe blonda Venus.  
Și-n fiecare vers voi pune  
Carmin din buzele acelor neasemănate  
curtezane...

Iar pentru-a treia  
Voi alege tot ce-i mai trist -  
Voi scri-o așa  
Ca-n versul ei să plângă glasul  
Tristeții nopților polare  
Și-n versul ei voi pune verde -  
Un verde-mocirlos, în care

Și-or îngropa pe veci iubirea acei ce n-o  
vor mai cânta...

Mi-am zis:

Voi scrie trei romanțe..  
Dar azi, din aurul de-alt'dată  
Și din carminul de pe buze  
Nu mi-a rămas decât o pată -  
O pată verde, ce m-apasă ca și o piatră  
funerară  
Sub care dorm, ca-n trei sicriuri,  
Trei stinse-acorduri de chitară!...

## Romaña cheii

Cheia ce mi-ai dat aseară -  
Cheia de la poarta verde -  
Am pierdut-o chiar aseară!...  
Dar ce cheie nu se pierde?  
Cheia ce mi-ai dat aseară  
Mi-a căzut din turn,  
Pe scară,  
Și căzând, mi-a stins lumina.

Cheia ce-am pierdut aseară  
Am cătat-o;  
Dar pe scară  
Era noapte ca și-afară -  
Noapte ca sub boltuita  
Cupolă de mănăstire,  
Când s-au stins pe la icoane  
Lumânările de ceară.

Și-am rămas în turnul gotic -  
Turnul celor trei blazoane:  
Al Iubirii,  
Al Speranței,  
Și-al Credinței viitoare...  
Și-am rămas în turnul gotic  
Domn pe-ntinsele imperii  
Ale negrului haotic.

Și-au trecut de-aseară clipe,  
Și-au trecut de-aseară ore,  
Și-ale zorilor aripe  
Fluturatu-mi-au grăbite,  
Ca și clipele trăite  
Pe-albul treptelor sonore.

Și m-am coborât pe scară...  
Dar pe cea din urmă treaptă  
Cheia ce mi-ai dat aseară  
Am găsit-o prefăcută